

РЕШЕНИЕ

№ 5662

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20231110159279 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба, подадена от С. П. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Цар Б,с III“ №, ет. 4, ап. 5, чрез адв. Р. Йосева, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Ба, Левски“ № „2, ап. 6А, срещу , община, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от Йорданка Фандъкова – кмет. /към настоящия момент, представлявана от г-н Ва, Терзиев – кмет/. С която е предявен осъдителен иск с правна квалификация чл. 49, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, за осъждане на ответника. , община да заплати на ищеца С. П. С. сумата в размер на 155.00 лева – главница, представляваща претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 30.10.2023г., до окончателното изплащане на вземането. В исковата молба ищецът твърди, че на 11.10.2018г. срещу на осн. чл. 53 и чл. 13 б „б“ от ЗАНН и чл. 48 от НРУПОГТТСО, било съставено наказателно постановление с № 345990/2018г. от лицето Евгени Иванов Крусев – заместник – кмет на , община на основание Заповед СОА18-РД09-412/02.05.2018г. на Кмета на , община. Посочва, че наказателното постановление било издадено на основание Акт за установяване на административно нарушение № 0000345990/28.09.2018г., съставен от Григор Богомилов Манчев, сл. № 220, длъжностно лице в „Център за градска мобилност“ ЕАД, контролор по

редовността на пътниците, с който било констатирано, че ищецът пътувал без редовен превозен документ и отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора, с което виновно нарушил разпоредбите на чл. 18, ал.1, т.1,2 и 3 във вр.с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. ч от НРУПСГТТСО. С посоченото влязло в ,а наказателно постановление на ищеца му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 лв. съгл. чл. 49 от НРУПОГТТСО. Ищецът посочва, че съгласно чл. 58 от ЗАНН, не му било връчено наказателното постановление. Излага твърдения, че след като наказателното постановление влязло в ,а на 04.04.2019г. било образувано изпълнително дело на дата 21.01.2021г. при ЧСИ Ангел П., с рег. № 849 и район на действие – СГС. Посочва, че поканата за доброволно изпълнение не му била връчена и той разбрал за образуваното изпълнително производство от наложения заповор върху банката сметка в „УниКредит Булбанк“ АД. След наложения заповор ищецът посочва, че заплатил цялото задължение по изпълнителното дело. В исковата молба излага подроби съображения относно приложените протоколи по делото, от които е видно на кои дати е бил направен опит за връчване на наказателното постановление . Като твърди, че не живее на адреса, на който са извършени опитите за връчване на книжката, а именно – гр. София, бул. „Цар Б,с III” бл. 15. Посочва, че той живее в гр. София, на бул. „Цар Б,с“ III № , ет. 4, ап. 5. Твърди, че при съставяне на Акта за установяване на нарушението от контролора, въпреки че е предоставил лична карта, адресът му бил грешно записан. Посочва още, че невръчването на наказателното постановление го лишило от правото и възможността доброволно да заплати наложеното му административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 лева или евентуално да го обжалва, съгласно процедурата, разписана в закона. Ищецът твърди, че в резултат на недобросъвестните действия/бездействия на лицата, на които е възложено издаването и връчването на наказателно постановление № 345990/2018г., той бил претърпял преки и непосредствени от увреждането имуществените вреди, в размер на 155.00 лева. (в това число – 143.00 лв. – разноси по изпълнението, начислена съгласно чл. 81 от ЗЧСИ и 12.00 лева – такса по т.26 от ТТРЗЧСИ). Посочва, че спряно него бил осъществен състав на непозволено увреждане съгл. чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД. По-конкретно лицата, на които е възложено връчването на НП, както и лицето, на което е възложено съставяване на АУАН, били осъществили общия състав

на непозволено увреждане, инкорп,ран в чл. 45 ЗЗД. Посочва още, че протиropправното деяние е свързано с невъзможността НП да му бъде връчено, като неправилно е търсен на грешен адрес. Посочва още, че горепосочените лица с действията си по неполагане на дължимата грижа за установяване на точния му адрес с оглед връчване на издаденото НП и образуваното впоследствие изпълнително дело, същите са действали виновно, в резултат на което пряко и непосредствено са уведили имуществената му сфера. Тези вреди били в причинна връзка с осъщественото виновно и противоправно поведение на изпълнителите на възложената работа, защото ако са били положили у,ия да връчат НП на правилния адрес на ищеца, той би узнал за него и би имал правото и възможността да заплати наложената му глоба. Поддържа, че действията на горните лица са извършени в изпълнение на възложената им работа и по повод на нея, поради което отговорността по чл. 49 от ЗЗД се носи от възложителя, в конкретния случай, Община. Моли съда да осъдите ответника и да присъди направените съдебно-деловодни разноси и адвокатски хонорар.

В срока по [чл. 131, ал. 1 ГПК](#) ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Сочи, че неоснователно било твърдението, че била изтекла абсолютната погасителна давност, тъй като били предприети действия по образуване на изпълнително производство и принудително събиране на наложената глоба. Изложени са съображения, че изпълнителната давност по смисъла на [чл. 82, ал. 1 ЗАНН](#) и погасителната давност по смисъла на [чл. 110 ЗЗД](#) са различни институти, уреждащи различни по своя характер правоотношения. Също така посочва, че д, при изтичане на погасителната давност, след което вземането не може да се защитава по съдебен ред, вземането продължава да съществува, аргументирайки се с [чл. 118 ЗЗД](#). Твърди, че неоспорването на наказателно постановление № 345990/2018 г., въз основа на което е образувано изпълнително дело № 780/21г. по описа на ЧСИ Ангел П. е поради факта, че е извършил посоченото в наказателно постановление административно нарушение, което се подкрепяло и от факта, че ищецът не бил заплатил минималната санкция в тридневен срок от датата на съставянето на акта, а е разчитал, че няма да бъдат предприети никакви действия по осъществяването на административната санкция. Твърди, че след влизане в ,а на наказателно

поставяване възможността за атакуването му пред съдебен орган била преклудирана поради бездействието на настоящия ищец да подаде жалба пред компетентен орган в законоустановения за това срок. Поддържа, че след този момент, наказателното постановление може да бъде отменено само по реда на гл. VIII ЗАНН и то при спазване на нормата на чл. 72 ЗАНН, т. е. при наличие на изрично посочена активна процесуална легитимация, както и че делото следвало да се разгледа от съответния административен съд. Поддържа, че следвало да се приеме, че задължението на ищеца ще продължи да съществува при евентуалното установяване на факта, че правото на съдебна защита е погасено по давност, което предполагало отхвърлянето на предявения иск за недължимост на процесните суми. В допълнение сочи, че целта на института на погасителната давност не е да освободи нередовния длъжник от изпълнението на определеното му наказание, като по този начин поощри противоправното му поведение. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

На 28.09.2018 г. в присъствието на свидетеля Цветелин Ценов, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 0345990 срещу С. П. С. за това, че на посочената дата в 09:20 часа в ТБ 1 с инвент. № 2697 ищецът пътува без редовен превозен документ за пътуване, което било констатирано в гр. София след спирка "ул. 6-ти септември", посока: ж.л. Левски, район: НДК и отказва да закупи карта, продавана от контролора, с което нарушила чк. 18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във връзка с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

Въз основа на този АУАН е издадено Наказателно постановление № 345990/2018 от 11.10.2018 г., с което Зам. Кмет на , община на основание чл. 53 и чл.13, б. "Б" от ЗАНН и чл. 48 от НРУПОГТТСО е наложил на С. П. С. административно наказание "глоба" в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено нарушение по чл. 18, ал. 1 т. 1, т.2 и т. 3 във вр. с чл. 46, ал. 1, вр. чл. 47, ал. 1 от Наредбата - за това, че на 28.09.2018 г. в 09. 20 часа Станимир П. С. е пътувал в гр. София, в ТБ 1, като след спирка "ул. 6-ти септември" посока ж.л. Левски, район: НДК е констатиран без редовен превозен

документ.

Съгласно приложени протоколи на л. 36 и л. 37 от делото се установява, че адресатът на наказателното постановление – С. П. С., е посетен на посочения в съставения АУАН адрес, а именно: гр. София, бул. „Цар Б,с III“ бл. , ет.4, ап. 5, но без успех, лицето не било открито при извършените две посещения на дата 12.03.2019г. и на дата 19.03.2019г.

На л. 40-41 от делото е приложено и съобщение от , община заедно с обратна разписка, адресирано до С. П. С., от което става ясно, че писмото не е връчено, а е върнато от Български пощи в цялото, поради неточен адрес.

Върху самото Наказателно постановление /л. 12 от делото/ неустановен по делото юрисконсулт е посочил, че НП е връчено на 24.03.2020 г. и е влязло в ,а на 08.04.2020 г.

С възлагателно писмо на , община с изх. № СОА20-ДИ11-16247от 23.12.2020 г. въпросното Наказателно постановление е изпратено на частен съдебен изпълнител Ангел П.. Образувано е било на дата 21.01.2021г. изпълнително дело и е бил наложен запор на банковата сметка на С. П. С., открита в „УниКредит Булбанк“ АД. Запорът бил изпълнен от страна на банката и дължимата сума била наредена по сметка на ЧСИ П., вдигно от писмо с изх. № 9881/15.02.2021г. Наред с това ЧСИ П. е изготвил покана за доброволно изпълнение до длъжника по изпълнителното дело, която покана била получена лично от него срещу подпис на дата 05.07.2021 г. Към поканата за доброволно изпълнение е бил приложен и препис от процесното Наказателно постановление.

Изискано е и е приложено копие на изпълнително дело № 20218490400780/21г. по описа на ЧСИ Ангел П. с рег. № 849 на КЧСИ и район на действие СГС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 49, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 155.00 лева заедно със законната лихва от подаване на исковата молба, за имуществени вреди, които ищецът е претърпял вследствие на непозволено увреждане от страна на ответника в настоящото производство.

Отговорността на лицата, които са възложили другиму извършването на някаква работа, за вредите, причинени при или по повод на тази работа, е за чужди противоправни и виновни действия или бездействия. Тази отговорност има обезпечително-гаранционна функция и произтича от вината на натоварените с извършването на работата лица. Лицата, които са възложили работата, във връзка с която са причинени вредите, не могат да правят възражения, че са невиновни в подбора на лицата и да се позовават на други лични основания за освобождаването им от отговорност.

Следователно, за да възникне *обезпечително-гаранционната отговорност* на възложителя за причинени вреди, причинени при или по повод на уговорената работа, трябва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти (материални предпоставки): 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на неимуществената сфера на увредения - накърняване на неговия телесен интегритет, респ. на неговото достойнство и чест); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите неимуществени вреди (вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента); 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в [чл. 45, ал. 2 ЗЗД](#) об,ма презумпция се предполага и 6) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа.

Основния спорен въпрос по делото е дали поради противоправно поведение на служител на ответника (неизпълнена процедура по връчване на НП), ищеца е претърпял вреди, представляващи заплащане на разноски по изпълнително дело, образувано въз основа на невлязлото в ,а НП.

Ищецът не оспорва дължимостта на глобата в размер на 50 лв., поради което съда намира, че не следва да излага мотиви по отношение на това дали в случая той е извършил нарушение на задълженията си по Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на терит,ята на , община.

По отношение на противоправното поведение във връзка с връчването

на наказателното постановление:

В настоящото производство в НП е посочено, че то въпреки че не е връчено по надлежен ред на ищеца, е влязло в ,а на дата 24.03.2020г.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, която административнонаказващият орган е приложил, урежда едно изключение от общия принцип за връчване на препис от наказателно постановление срещу подпис. Законодателят е инкорпирал една своеобразна фикция за редовно връчване чрез следната формулировка: "когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването". За осъществяване на предпоставките на условно наричаното в практиката "неприсъствено връчване на НП" е необходимо кумулативното наличие на две предпоставки – *нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен*.

От приложеното съобщение на , Община с молба лицето С. С. да се яви в 7-дневен срок от получаване на съобщението в сградата на район „Красно село“ за връчване на наказателно постановление, което било изпратено по Български пощи, беше установено, съгласно приложена разписка, че писмото не е получено, поради неточен адрес /05.02.2019г./.

От приложения протокол за първо посещение за връчване на АУАН, на л. 36 от делото беше установено, че юрк. Ирена Якимова от РКТД в район „Красно село“ е посетила адреса на 12.03.2019г., но лицето – Станимир С., не било открито.

От приложения по делото на л. 37. протокол за повторно посещение за връчване на АУАН, беше установено, че юрк. Ирена Якимова от РКТД в район „Красно село“ е посетила адреса на дата 19.03.2019г., но отново лицето С. С. не било открито.

Извършени посещения обаче не позволяват да се направят еднозначни изводи за наличието на обитатели на жилището, за идентификацията на съседни, дали сведения за търсеното лице, както и за часовия интервал, в който е осъществена проверката. Това затруднява преценката за фактическото състояние, предполагащо отсъствието на лицето от адреса, доколкото следва да бъдат отчетени обстоятелства като трудова ангажираност, ежедневни битови задължения и часови диапазон, съотнесен към работните часове от денонощието. В контекста на последното следва да се отбележи, че за осъществяване първата предпоставка на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, съдебната практика е наложила изискването за установяване на едно трайно, а не инцидентно отсъствие на търсеното лице от посочения адрес (в този смисъл е и определение № 3988 от 18.05.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 4295/2022 г.).

Не на последно място, административнонаказващият орган не е

положил дължимата грижа за провеждането на едно всестранно и изчерпателно изследване на случая – неясно остава от къде се е снабдил с посещения адрес и как е направено заключение за неизвестност на новия адрес на нарушителя втората предпоставка на разглежданата норма /чл. 58 от ЗАНН/. Не са налице данни за предприемани процедурни действия по снабдяване с информация за наличието на нов, актуален адрес, на който лицето би могло да бъде намерено.

Настоящият съдебен състав споделя виждането, че длъжностните лица от , община не са предприели всички процесуални действия, необходими за осъществяване на процедурата, уредена в чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, чрез която на законодателно ниво е фингирано надлежното връчване на книжа.

Съдът приема, че не са изчерпани всички предоставени от закона способности за връчване на издаденото наказателно постановление.

От друга страна , община разполага с достъп до Национална база данни и би могла да извърши справка и да установи наличието на точния адрес на лицето; както и би могла да установи промяна на адреса на лицето, за да може да гарантира едно редовно връчване на наказателното постановление по смисъла на чл. 58 ЗАНН. Вместо това обаче, длъжностните лица на , община са се задоволили с отбелязване основанието на връчването и изводът за влизане на наказателното постановление в ,а, който съдът възприема за неправилен.

Доказателствената тежест по установяване надлежното връчване на НП пада върху АНО, който в случая не е установил чрез надлежните процесуални способности положителния факт, свързан с наличието на предпоставките, заложили в чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Ответникът в настоящото производство не ангажира доказателства по отношение надлежното връчване на процесното наказателно постановление. В отговора на исковата молба посочва твърдения по отношение изтекла изпълнителна и погасителна давност, но те са неотносими към настоящия спор.

Административно-наказващият орган не е ангажирал необходимите доказателства за осъществено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН връчване, поради което следва да се приеме, че законово регламентираната процедура не е била спазена, а НП № 345990/2018 г. *не е влязло в законна ,а.* Отбелязването върху документа на осъществено връчване на НП по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН не освобождава органа от представянето на доказателства относно това, че лицето не може да бъде намерено на посочения адрес, както и че новият му адрес е неизвестен. Не е положена дължимата грижа за уведомяване на санкционираното лице за издаденото срещу него наказателно постановление.

От гореизложеното може да се направи извод, че на длъжника и ищец в настоящото производство не е била дадена надлежно възможност да изпълни задължението си като плати глобата, посочена в наказателното постановление – доброволно.

При горните констатации съдът приема, че е налице *противоправно поведение* от страна на ответника.

Според съда е налице *причинно-следствена връзка* между противоправното поведение на ответника и настъпилите за ищеца имуществени вреди, представляващи заплащане на разноски и такси по изпълнителното дело, което образувано именно въз основа на невязло в ,а наказателно постановление.

Доказан е и *размерът на вредите*. Видно от приложеното изпълнително дело, длъжникът (ищец в настоящото производство) е заплатил 143.00 лв. – разноски по изпълнението, начислени съгласно чл. 81 от ЗЧСИ и 12,00 лв. – такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ.

В обобщение, съдът счита, че иска е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен, възраженията на ответника са неоснователни.

По отношение на разноските:

Предвид изхода от делото и по арг. от чл. 78 от ГПК, разноските в настоящото производство следва да се заплатят изцяло от ответника. Съгласно приложен списък за разноските по чл. 80 от ГПК, представен от ищеца, дължимата сума в настоящото производство е в размер на 450.00 лева, представляваща: 50.00 лв. за държавна такса и 400.00 лв. за адвокатски хонорар на ищеца.

Така мотивиран, Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 78 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 49, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД , ОБЩИНА, ЕИК , с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от Ва, Терзиев – кмет, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. П. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Цар Б,с III“ № , ет.4, ап. 5, сумата в размер на **155.00 лева** – от които 143.00 лв. – разноски по изпълнението, начислени съгласно чл. 81 от ЗЧСИ и 12,00 лв. – такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ по изп. дело № 20218490400780 по описа на ЧСИ Ангел П., рег. № 849, район на действие СГС, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на нарушение на процедурата по връчване на Наказателно постановление № 345990/2018 от 11.10.2018 г. издадено от , община, ведно със **законна лихва** от датата на подаване на исковата молба - 30.10.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА , ОБЩИНА, ЕИК , с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от Ва, Терзиев- кмет, да заплати на С. П. С., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Цар Б,с III“ № , ет. 4, ап. 5, сумата в размер на 450.00 лева – представляваща държавна такса и адвокатски хонорар.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____